

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Прев 6/2017
23.02.2017. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: др Драгише Слијепчевића, председника већа, Бранка Станића и Гордане Ајншпилер Поповић, чланова већа, у парници по тужби тужилаца: 1. АА из ..., 2. ББ из ...-... и 3. ВВ из ..., Општина ..., које заступа пуномоћник Џејн Дрешевић, адвокат из ..., против туженог "ГГ" – у стечају, ..., кога заступа пуномоћник Зоран Савкић, адвокат из ..., ради поништаја решења и накнаде штете, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Привредног апелационог суда Пж 7203/14 од 14.02.2016. године, у седници већа одржаној дана 23. фебруара 2017. године, донео је

ПРЕСУДУ

Делимично се **УСВАЈА** ревизија туженог, па се делимично **ПРЕИНАЧУЈЕ** пресуда Привредног апелационог суда Пж 7203/14 од 14.02.2016. године у делу којим је потврђена пресуда Привредног суда у Београду П 8418/2012 од 22.07.2014. године у ставовима II, IV, VI, VIII, X и XII изреке, тако што се **ОДБИЈА** захтев тужилаца за накнаду штете због изгубљене зараде и то:

- тужиоца ВВ за период од 28.07.2010. до 13.07.2011. године,
- тужиоца ББ за период од 28.07.2010. до 13.07.2011. године,
- тужиоца АА за период од 04.08.2010. до 01.12.2010. године,
- као и захтев тужилаца за уплату пореза и доприноса надлежном Фонду ПИО запослених и то:

- за тужиоца ВВ за период од 28.07.2010. до 13.07.2011. године,
- за тужиоца ББ за период од 28.07.2010. до 13.07.2011. године, и
- за тужиоца АА за период од 04.08.2010. до 01.12.2010. године.

У преосталом делу ревизија туженог **ОДБИЈА СЕ** као неоснована.

Образложење

Пресудом Привредног суда у Београду П 8481/2012 од 22.07.2014. године, у ставу I изреке, усвојен је захтев тужиоца првог реда АА и утврђено да је решење о отказу уговора о раду правног претходника туженог број ... од 18.01.2010. године, којим се тужиоцу првог реда отказује уговор о раду, незаконито. У ставу II изреке, делимично је усвојен захтев тужиоца првог реда АА и утврђено потраживање тужиоца првог реда према туженом на име накнаде штете због изгубљене зараде у периоду од 01.02.2010. до 13.07.2011. године као дана наступања стечаја и то:

- за месец фебруар 2010. године износ од 31.472,40 динара са законском затезном каматом почев од 31.03.2010. године до исплате,
- за март 2010. године износ од 36.192,80 динара са законском затезном каматом почев од 30.04.2010. године до исплате,
- за месец април 2010. године износ од 34.619,20 динара са законском затезном каматом почев од 31.05.2010. године до исплате,
- за месец мај 2010. године износ од 33.045,60 динара са законском затезном каматом почев од 30.06.2010. године до исплате,
- за месец јун 2010. године износ од 34.619,20 динара са законском затезном каматом почев од 31.07.2010. године до исплате,
- за месец јул 2010. године износ од 34.619,20 динара са законском затезном каматом почев од 31.08.2010. године до исплате,
- за месец август 2010. године износ од 34.619,20 динара са законском затезном каматом почев од 30.09.2010. године до исплате,
- за месец септембар 2010. године износ од 34.742,40 динара са законском затезном каматом почев од 31.10.2010. године до исплате,
- за месец октобар 2010. године износ од 33.163,20 динара са законском затезном каматом почев од 30.11.2010. године до исплате,
- за месец новембар 2010. године износ од 34.742,40 динара са законском затезном каматом почев од 31.12.2010. године до исплате,
- за месец децембар 2010. године износ од 36.321,60 динара са законском затезном каматом почев од 31.01.2011. године до исплате,
- за месец јануар 2011. године износ од 42.638,40 динара са законском затезном каматом почев од 28.02.2011. године до исплате,
- за месец фебруар 2011. године износ од 40.608,00 динара са законском затезном каматом почев од 31.03.2011. године до исплате,
- за месец март 2011. године износ од 46.699,20 динара са законском затезном каматом почев од 30.04.2011. године до исплате,
- за месец април 2011. године износ од 42.638,40 динара са законском затезном каматом почев од 31.05.2011. године до исплате,
- за месец мај 2011. године износ од 44.668,80 динара са законском затезном каматом почев од 30.06.2011. године до исплате,
- за месец јун 2011. године износ од 44.668,80 динара са законском затезном каматом почев од 31.07.2011. године до исплате,
- за месец јул 2011. године износ од 18.273,60 динара са законском затезном каматом почев од 31.08.2011. године до исплате,
- као и на име неисплаћених пореза и доприноса надлежном Републичком фонду ПИО запослених за тужиоца АА за период од 01.09.2009. до 13.07.2011. године. У ставу III изреке, одбијен је захтев тужиоца првог реда АА у делу у коме је тражио да се утврди потраживање према туженом на име накнаде штете због изгубљене зараде у периоду од 01.09.2009. до 01.02.2010. године. У ставу IV изреке, утврђено је потраживање тужиоца првог реда АА према туженом у износу од 42.288,50 динара са законском затезном каматом:
  - на износ од 22.088,50 динара почев од 31.12.2008. године до исплате,
  - на износ од 20.200,00 динара почев од 31.12.2009. године до исплате.

У ставу V изреке, усвојен је захтев тужиоца другог реда ББ и утврђено да је решење о отказу уговора о раду правног претходника туженог број ... од 18.01.2010. године, којим је тужиоцу другог реда отказан уговор о раду незаконито. У ставу VI

изреке, делимично је усвојен захтев тужиоца другог реда ББ и утврђено потраживање тужиоца према туженом на име накнаде штете због изгубљене зараде у периоду од 01.02.2010. до 13.07.2011. године, као дана наступања стечаја и то:

-за месец фебруар 2010. године износ од 28.026,88 динара са законском затезном каматом почев од 31.03.2010. године до исплате,

-за месец март 2010. године износ од 32.230,91 динар са законском затезном каматом почев од 30.04.2010. године до исплате,

-за месец април 2010. године износ од 30.829,57 динара са законском затезном каматом почев од 31.05.2010. године до исплате,

-за месец мај 2010. године износ од 29.428,22 динара са законском затезном каматом почев од 30.06.2010. године до исплате,

-за месец јун 2010. године износ од 30.829,57 динара са законском затезном каматом почев од 31.07.2010. године до исплате,

-за месец јул 2010. године износ од 30.829,57 динара са законском затезном каматом почев од 31.08.2010. године до исплате,

-за месец август 2010. године износ од 30.829,57 динара са законском затезном каматом почев од 30.09.2010. године до исплате,

-за месец септембар 2010. године износ од 30.829,57 динара са законском затезном каматом почев од 31.10.2010. године до исплате,

-за месец октобар 2010. године износ од 29.428,22 динара са законском затезном каматом почев од 30.11.2010. године до исплате,

-за месец новембар 2010. године износ од 30.829,57 динара са законском затезном каматом почев од 31.12.2010. године до исплате,

-за месец децембар 2010. године износ од 32.349,41 динар са законском затезном каматом почев од 31.01.2011. године до исплате,

-за месец јануар 2011. године износ од 37.975,39 динара са законском затезном каматом почев од 28.02.2011. године до исплате,

-за месец фебруар 2011. године износ од 36.167,04 динара са законском затезном каматом почев од 31.03.2011. године до исплате,

-за месец март 2011. године износ од 41.592,10 динара са законском затезном каматом почев од 30.04.2011. године до исплате,

-за месец април 2011. године износ од 37.975,39 динара са законском затезном каматом почев од 31.05.2011. године до исплате,

-за месец мај 2011. године износ од 39.783,74 динара са законском затезном каматом почев од 30.06.2011. године до исплате,

-за месец јун 2011. године износ од 39.783,74 динара са законском затезном каматом почев од 31.07.2011. године до исплате,

-за месец јул 2011. године износ од 16.275,17 динара са законском затезном каматом почев од 31.08.2011. године до исплате,

-као и на име неисплаћених пореза и доприноса надлежном Републичком фонду ПИО запослених за тужиоца ББ за период од 01.09.2009. до 31.07.2011. године. У ставу VII изреке, одбијен је захтев тужиоца другог реда ББ у делу у коме је тражио да се утврди потраживање према туженом на име накнаде штете због изгубљене зараде у периоду од 01.09.2009. до 01.02.2010. године. У ставу VIII изреке, утврђено је потраживање тужиоца другог реда ББ према туженом у износу од 42.288,50 динара са законском затезном каматом:

-на износ од 22.088,50 динара почев од 31.12.2008. године до исплате,

-на износ од 20.200,00 динара почев од 31.12.2009. године до исплате.

У ставу IX изреке, усвојен је захтев тужиоца трећег реда ВВ и утврђено да је решење о отказу уговора о раду правног претходника туженог број ... од 18.01.2010. године, којим је тужиоцу трећег реда отказан уговор о раду незаконито. У ставу X изреке, делимично је усвојен захтев тужиоца трећег реда ВВ и утврђено потраживање тужиоца према туженом на име накнаде штете због изгубљене зараде у периоду од 01.02.2010. до 01.12.2010. године и то:

-за месец фебруар 2010. године износ од 30.912,00 динара са законском затезном каматом почев од 31.03.2010. године до исплате,

-за месец март 2010. године износ од 35.548,00 динара са законском затезном каматом почев од 30.04.2010. године до исплате,

-за месец април 2010. године износ од 34.003,20 динара са законском затезном каматом почев од 31.05.2010. године до исплате,

-за месец мај 2010. године износ од 32.457,60 динара са законском затезном каматом почев од 30.06.2010. године до исплате,

-за месец јун 2010. године износ од 34.003,20 динара са законском затезном каматом почев од 31.07.2010. године до исплате,

-за месец јул 2010. године износ од 34.003,20 динара са законском затезном каматом почев од 31.08.2010. године до исплате,

-за месец август 2010. године износ од 34.003,20 динара са законском затезном каматом почев од 30.09.2010. године до исплате,

-за месец септембар 2010. године износ од 34.003,20 динара са законском затезном каматом почев од 31.10.2010. године до исплате,

-за месец октобар 2010. године износ од 32.575,20 динара са законском затезном каматом почев од 30.11.2010. године до исплате,

-за месец новембар 2010. године износ од 34.126,40 динара са законском затезном каматом почев од 31.12.2010. године до исплате,

-као и на име неисплаћених пореза и доприноса надлежном Републичком фонду ПИО запослених за тужиоца ВВ за период од 01.09.2009. до 01.12.2010. године. У ставу XI изреке, одбијен је захтев тужиоца трећег реда ВВ у делу у коме је тражио да се утврди потраживање према туженом на име накнаде штете због изгубљене зараде у периоду од 01.09.2009. до 01.02.2010. године, као и у периоду од 01.12.2010. до 13.07.2011. године. У ставу XII изреке, утврђено је потраживање тужиоца трећег реда ВВ према туженом у износу од 42.288,50 динара са законском затезном каматом:

-на износ од 22.088,50 динара почев од 31.12.2008. године до исплате,

-на износ од 20.200,00 динара почев од 31.12.2009. године до исплате.

У ставу XIII изреке, констатовано је да је у преосталом делу тужба повучена. У ставу XIV изреке, обавезан је тужени да тужиоцима на име трошкова парничног поступка накнади износ од 478.590,00 динара.

Пресудом Привредног апелационог суда Пж 7203/14 од 14.02.2016. године, жалбе парничних странака одбијене су као неосноване и потврђена наведена пресуда Привредног суда у Београду.

Против правноснажне другостепене пресуде ревизију је благовремено изјавио тужени, побијајући је због погрешне примене материјалног права.

Испитујући побијану пресуду у смислу одредбе члана 399. ЗПП ("Службени гласник РС" 125/04, 111/09), Врховни касациони суд је нашао да је ревизија туженог делимично основана.

У спроведеном поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 361. став 2. тачка 9. ЗПП, на коју се у ревизијском поступку пази по службеној дужности, а ревизијом се не указује на друге битне повреде одредаба парничног поступка из наведене законске одредбе.

Према чињеничном стању утврђеном у првостепеном поступку, тужиоци су били у радном односу код правног претходника туженог, а дана 24.08.2009. године радници правног претходника туженог, међу којима су били и тужиоци, ступили су у штрајк, који никада није формално окончан. Штрајк је отпочет на основу Одлуке о ступању у штрајк, а радници, међу којима су били и тужиоци били су присутни на местима окупљања одређеним за штрајк у складу са донетом Одлуком. Места за окупљање су се мењала а за време штрајка тужиоци су били онемогућени да се у електронској евиденцији о регистрацији запосленог путем картице евидентирају из разлога нестанка струје и из разлога што им је то онемогућено од стране приватног обезбеђења туженог. За време трајања штрајка тужиоцима су отказани Уговори о раду и то решењима које је тужени донео 18.01.2010. године. Решењима о отказу Уговора о раду, код сваког тужиоца понаособ, као отказни разлог наведено је да се тужиоци у одређеном временском периоду као учесници штрајка који је отпочео 24.08.2009. године, нису појављивали више пута на месту окупљања учесника у штрајку, односно да нису били присутни у кругу "ГГ", а да при томе нису оправдали своје одсуство, чиме су таквим понашањем својом кривицом учинили повреде радних обавеза које су утврђене Правилником о раду број 3031 од 04.09.2008. године и то члана 72. став 1. алинеја 49, као и одредбом Уговора о раду, Поглавље 6. тачка 4. алинеја 2, а која се односи на неоправдано одсуство узастопно пет радних дана, односно неоправдано изостајање са посла три радна дана, са прекидима у току једног месеца.

Споразумом о регулисању међусобних обавеза од 03.08.2010. године, који је закључен између "ДД" у реструктурирању и запосленог АА, регулисан је статус истог који је запослен у Предузећу "ГГ", којим се послодавац обавезао да са запосленим склопи уговор о раду на одређено време за период од 03.08.2010. до 04.08.2010. године. Споразумом од 27.07.2010. године, који је закључен између "ДД" у реструктурирању и запосленог ББ, регулисан је статус истог, којим се послодавац обавезао да са запосленим склопи уговор о раду на одређено време за период од 27.07.2010. до 28.07.2010. године, а на основу истог споразума регулисан је и статус тужиоца ВВ, којим се послодавац такође обавезао да са запосленим склопи Уговор о раду на одређено време за период од 27.07.2010. до 28.07.2010. године, те су тужиоци у том периоду били у радном односу код овог послодавца. Стечај над туженим отворен је 13.07.2011. године.

На основу овако утврђеног чињеничног стања, нижестепени судови су правилном применом материјалног права поништили решења туженог о отказу уговора о раду тужиоцима.

Ово из разлога што је одредбом члана 14. став 1. Закона о штрајку прописано да организовање штрајка, односно учешће у штрајку под условима утврђеним овим

Законом не представља повреду радне обавезе, не може бити основ за покретање дисциплинске и материјалне одговорности запосленог и не може за последицу имати престанак радног односа запосленог, те околност да тужиоци за време законито организованог штрајка нису евидентирали своје присуство на раду, односно изостајање са посла пет узастопних радних дана није могло бити основ за отказ уговора о раду. За своју одлуку о поништају решења туженог о отказу уговора о раду тужиоцима, нижестепени судови су дали ваљане разлоге, које прихвата и овај суд.

Правилном применом материјалног права, нижестепени судови су обавезали туженог да тужиоцима накнади штету због изгубљене зараде у периоду од 01.02.2010. године па до августа 2010. године.

Ово из разлога што тужиоци у наведеном периоду, због незаконитог решења о отказу уговора о раду, нису могли да остваре зараду, као једно од основних права по основу радног односа.

Међутим, нижестепени судови су погрешном применом материјалног права обавезали туженог да тужиоцима накнади штету због изгубљене зараде за период од августа 2010. године до 13.07.2011. године, када је отворен стечајни поступак над туженим.

Тужиоци су на основу Споразума о регулисању међусобних обавеза од 03.08.2010. године и 27.07.2010. године, засновали радни однос код другог послодавца "ДД" у реструктурирању, те од заснивања радног односа код наведеног послодавца па до отварања стечајног поступка над туженим 13.07.2011. године, тужиоци немају право на накнаду штете због изгубљене зараде, јер у том периоду више нису били у радном односу код туженог. Како у наведеном периоду тужиоци нису били у радном односу код туженог, то истима не припада ни право на уплату пореза и доприноса надлежном Фонду ПИО запослених.

Стога је побијана пресуда преиначена у делу којим је за наведени период тужени обавезан да тужиоцима накнади штету због изгубљене зараде и обавезан да за тужиоце уплати порезе и доприносе надлежном Фонду ПИО запослених и тужбени захтев одбијен. Тужиоцу АА захтев је одбијен за период од 04.08.2010. до 01.12.2010. године јер је 01.12.2010. године засновао радни однос код другог послодавца.

Како је одредбом члана 118. став 1. тачка 6. Закона о раду прописано да запослени има право на накнаду трошкова у складу са општим актом и уговором о раду и то на регрес за коришћење годишњег одмора, нижестепени судови су правилно обавезали туженог да тужиоцима на име неисплаћеног регреса за коришћење годишњег одмора за 2008. и 2009. годину исплати износе наведене у изреци првостепене пресуде.

Тужени током поступка није доказао да тужиоци нису користили годишњи одмор, те су неосновани наводи ревизије да тужиоци немају право на регрес за годишњи одмор јер исти нису користили.

У ревизији се понављају наводи које је тужени истицао током првостепеног поступка као и у жалби изјављеној против првостепене пресуде и то да је тужба

тужилаца требала да буде одбачена у делу накнаде штете за изгубљену зараду и то из разлога што тужиоци у предлогу за наставак поступка, које је у њихове име поднео адвокат, нису преиначили тужбу постављањем утврђујућег уместо обавезујућег тужбеног захтева, сагласно члану 92. Закона о стечају.

Ове наводе нижестепени судови су ценили, правилно закључивши да су неосновани, будући да су тужиоци благовремено поставили утврђујући тужбени захтев.

Са изложеног, а на основу члана 405. ЗПП, одлучено је као у изреци.

**Председник већа
судија
Др Драгиша Слијепчевић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић